

Tjekkoslavkiet begrundede som det eneste af de østeuropæiske lande sin modstand mod Vesttysklands eventuelle medlemskab med juridiske argumenter, nemlig at det ville stride imod pagten. Da ændringsforslaget kom til afstemning, stemte kun 14 lande for (østlandene og enkelte udviklingslande, bl. a. Sudan), 54 stemte imod (bl. a. vestlige og latinamerikanske lande), medens 30 afstod (nogle udviklingslande og Finland). Afstemningen måtte tages som udtryk for, at kun få udviklingslande ville tage parti mod Vesttyskland i betragtning af dette lands betydelige udviklingshjælp.

II. Resolutionen.

Pakistan introducerede på 82 medforslagsstilleres vegne (samtlige vestlige lande samt udviklingslande) den resolutionstekst, som med enkelte mindre ændringer blev endelig vedtaget.

I resolutionens 1. operative paragraf anmodes ECOSOC om at udvide sin økonomiske komité med 27 lande (en fordobling) blandt medlemsstater enten af FN, særorganisationerne eller Den internationale Atomenergiorganisation; komiteens medlemslande skal udpeges for ét år ad gangen af Generalforsamlingens præsident og under hensyn til en passende geografisk fordeling.

I operative paragraf 2 bestemmes det, at denne udvidede økonomiske komité skal være den forberedende komité for FNs kommende udviklingstiår og ansvarlig over for Generalforsamlingen samt rapportere til denne gennem ECOSOC.

I operative paragraf 3 instrueres den forberedende komité om på grundlag af det foreliggende materiale og medlemsregeringernes bemærkninger at udarbejde en international udviklingsstrategi for 1970erne, indeholdende såvel generelle målsætninger, som mål for de enkelte sektorer samt en afstemt aktionsplan på det nationale, regionale og internationale niveau til opnåelse af de udpegede mål; endvidere skal den forberedende komité fremkomme med forslag vedrørende fremgangsmåden for vurdering og gennemførelse af det kommende udviklingstiår. I operative paragraf 8 anmodes komiteen om via ECOSOCs 47. samling at fremlægge et foreløbigt udkast til en international udviklingsstrategi for 24. General-

forsamlingen med henblik på, at komiteen kan afslutte sit arbejde i begyndelsen af 1970.

I de mellemliggende operative paragraffer opfordrer Generalforsamlingen til et nært samarbejde mellem den forberedende komité på den ene side, og generalsekretæren, Komiteen for Udviklingsplanlægning, UNCTAD, UNIDO, særorganisationerne, Den internationale Atomenergiorganisation og Program- og Koordinationskomiteen på den anden. I de afsluttende operative paragraffer besluttes det, at den forberedende komité skal kunne afholde sine møder såvel i New York som i Genève. Endvidere understreges nødvendigheden af, at såvel udviklingslandene som de udviklede lande styrker deres anstrengelser til opnåelse af de fælles mål, samt at alle medlemsregeringer yder en indsats i forbindelse med det forberedende arbejde til det kommende udviklingstiår samt underretter generalsekretæren om eventuelle synspunkter i forbindelse med udformningen af den internationale udviklingsstrategi.

I 2. udvalg blev resolutionen vedtaget med 95 stemmer for, 9 imod (østlande minus Rumænien), og ingen som afstod. Ved en særskilt afstemning om operative paragraf 1 stemte 89 lande for, 8 imod (østlande) og 1 afstod (Brasilien).

Da resolutionen (res. 2411) den 17. december 1968 kom til afstemning i Plenarforsamlingen, vedtoges den med 99 stemmer for, 9 imod (østlande minus Rumænien) og 1 som afstod. Ved en særskilt afstemning om operative paragraf 1 stemte 90 lande for, 10 imod (østlande), medens 5 afstod.

I løbet af en Generalforsamlingens sidste dage afholdtes møder i de forskellige landegrupper, under hvilke der nomineredes det fornødne antal kandidater efter samme geografiske fordeling som ECOSOCs oprindelige 27 medlemslande. Med undtagelse af den østeuropæiske gruppe kunne samtlige grupper enes om et passende antal kandidater og fra vestlig side indstilledes følgende lande: Canada, Forbundsrepublikken Tyskland, Nederlandene, Italien, Spanien, Sverige og Schweiz. Som en del af aftalen om udvælgelsen af disse lande indgik rotationsordninger mellem Canada og Australien, mellem Schweiz og Østrig og mellem Spanien og